

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/336/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516201457
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7516201457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej E. D., E. O., P. O. X/X, o zaplatenie 1.076,10 eura istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C/92/2016-35 z 30.8.2016 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o splatnosti prisúdenej istiny s prísl.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1076,10 eura, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,04 eura, úrok 65,08 eura a úrok z omeškania 0,50 eura, všetko spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 1076,10 eura a nezaplatených úrokov 65,08 eura od 20.11.2015 do zaplatenia v mesačných splátkach po 50,- eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do konca bežného mesiaca pod následkami straty výhod splátok. Žalobu čiastočne, t. j. úrok 17,95 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.076,10 eura od 20.11.2015 do zaplatenia zamietol a rozhodol, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi 100% trov konania, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení.

2. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. V danom prípade mal za nesporné, že strany sporu uzavreli X.X.XXXX platnú Úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a vzhľadom na povahu zmluvných strán je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák. Konštatoval, že na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanej 1.100,- eur na žalovanou určený účet, že poskytnutý úver a úroky s prísl. sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s prísl. bola povinná splatiť do 15.4.2024 s fixnou úrokovou sadzbou 17,9% ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru v sume 33,- eur, bez poplatku za správu úveru, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver v sume 1,02 eura, výškou anuitnej splátky 20,55 eura so splatnosťou prvej anuitnej splátky 15.5.2015, s počtom 108 mesačných splátok, splatných v15. deň kalendárneho mesiaca, pri RPMN 20,16%, priemernej RPMN 20,16%. Celková čiastka, ktorú musela žalovaná uhradiť bola v 2.252,40 eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, preto bola XX.XX.XXXX vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 29.11.2015. Súd priznal žalobcovi istinu 1.076,10 eur, k tejto sume zmluvný úrok a úrok z omeškania. V časti úrokov z úveru za obdobie po zosplatnení úveru žalobu zamietol. Mal za to, že pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej sumy istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu

zosplatnenia úveru, následkom čoho nastáva strata nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov. Ak teda nastala situácia kedy žalovaný - spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, ak existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, bola by táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. Na základe týchto dôvodov žalobu vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodnú. Na základe uvedeného priznal len sankcie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky. Vychádzajúc z § 232 ods. 3 a 4 C.s.p. (jeho znenie citoval), povolil žalovanej splácať žalovanú istinu s prísl. v mesačných splátkach po 50,- eur. Priznanie splátok mu odôvodňovali zistené osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovanej, nakoľko jej mesačný príjem je 500,- eur, z ktorého spláca úver v sume 188,- eur mesačne. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. s tým, že o ich výške bude v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku v časti, v ktorej súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

4. Považoval rozsudok v napadnutej časti za nesprávny z odvolacieho dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.). Poukázal na to, že nie je zrejmé, akým spôsobom tvrdenia žalovanej súd skúmal, resp. či žalovaná tieto tvrdenia preukázala, nakoľko súd neuviedol, akými dôkazmi vykonal dokazovanie a ani neuviedol, na aké dôkazy prihliadol pri rozhodovaní o plnení v splátkach. Dal do pozornosti konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitému a správne odôvodňovaniu súdnych rozhodnutí, Napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 201/2010 z 9.11.2010, z jeho odôvodnenia sčasti citoval. Mal za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak súd priznáva plnenie v splátkach, avšak svoj názor nepodloží náležitou právnou argumentáciou a nepodloží riadne vykonaným dokazovaním. K samotnej možnosti priznať plnenie v splátkach citoval znenie § 232 ods. 3 C. s. p. a zdôraznil, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej, že namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti, má žalovaná opätovne možnosť splácať dlh takmer v zmysle úverovej zmluvy, ktorú porušila a z ktorej vyplývajúce povinnosti si neplnila. Na záver poznamenal, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky, by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožiteľnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovanej, ale jej celkové majetkové pomery. Navrhol rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmeniť a zaviazat' žalovanú uhradiť dlžnú sumu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. Rozsudok okrem výroku o splatnosti prisúdenej istiny s prísl. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1,2 C.s.p. a rozsudok v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvádzané žalobcom v odvolaní.

7. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 385 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j., nesprávne právne posúdenie veci.

8. Uvedený odvolací dôvod podľa § 385 ods. 1 písm. h) C.s.p. nie je daný.

9. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, to znamená z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu.

10. Podľa § 232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) účinného od 1.7.2016 lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

11. Ak súd uložil povinnosť splniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak, súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa ods. 2 prvá veta cit. ust. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Podľa ustálenej súdnej praxe, hľadiskami pre úvahu súdu o priznaní výhody splácania dlhu v mesačných splátkach, sú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, v konaní prejavovaná jeho snaha splniť záväzok, možnosť domáhania sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom určenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok, nebolo v konkrétnom prípade, vzhľadom na osobné pomery žalovaného, pre neho príliš ťaživé.

15. Vychádzajúc z cit. ust. C.s.p., ktorý v podstate prevzal doterajšiu úpravu formulačne upravenú v O.s.p., pokiaľ sa týka možnosti povoliť stranám sporu zaplatiť dlh v splátkach, berúc na zreteľ snahu žalovanej splniť si záväzok riadne a včas, ktorá bola ochotná žalovanú sumu uhradiť, na pojednávaní 30.8.2016 súhlasila s podanou žalobou a požiadala o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach, vychádzajúc aj z jej zárobkových pomerov, jej mesačného príjmu 500,- eur, z ktorého spláca úver v sume 180,- eur mesačne, že nie je v jej možnostiach a schopnostiach prisúdenú istinu s prísl., t.j. 1.076,10 eur zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, je rozhodnutie súdu o povolení splátok správne a zákonné. Je potrebné, o.i., uviesť, že uloženie povinnosti zaplatiť prisúdenú istinu s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, tak ako to žiadala žalobca, by v konečnom dôsledku bolo pre žalovanú príliš ťaživé a viedlo by to k jej nemožnosti zabezpečiť si základné životné potreby. Výhrada žalobcu, že súd neskúmal tvrdenia žalovanej ohľadom jej sociálnych pomerov, je bez právneho významu, lebo žalobca tvrdenia žalovanej pred súdom prvej inštancie nepoprel, preto ich mohol súd považovať za nesporné, ktoré žalobca spochybnil až v odvolacom konaní, k čomu už nemožno prihladať.

16. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok vo výroku splatnosti prisúdenej istiny s prísl. potvrdiť ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p..

18. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

19. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).